

ЂАЧКА

РЕЧ

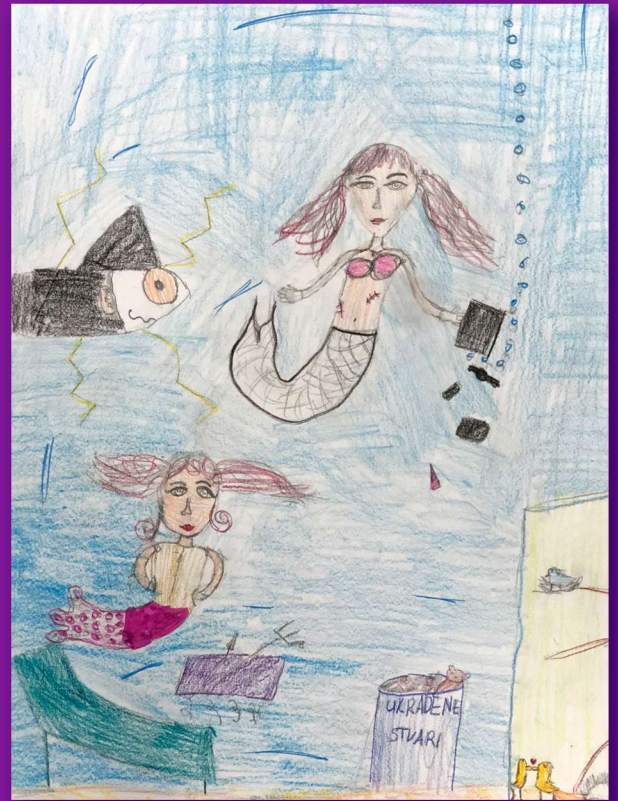

Ликовни кутак

Чесма на врху Скадарлије подигнута је 1966. године, према пројекту архитекте Угљеше Богуновића и вајарке Милице Рибникар, на месту старе чесме из периода турске владавине. Вода на њој извире из уста три необична бића. Из каквих светова та бића долазе приказали су наши ђаци.

Тиха Возлић, 6/2

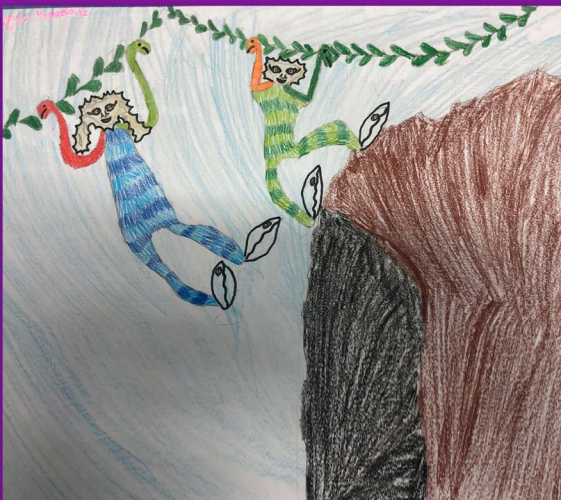
Ема Вукојевић, 5/4

Ања Томковић, 5/1

Никола Кљаић, 6/1

Марија Милошевић, 5/2

Митра Јовановић, 5/2

Уна Лакић, 5/2

ЛИНГВИСТИЧКИ КУТАК

Приредила: **Нађа Димитријевић 8 / 2**

Лингвистика или језикословље је наука о људском језику.
Лингвисти или лингвисте су особе које се том науком баве.

Уколико вас нешто овако занима, ево неколико непознатих речи, па покушајте да их разумете и објасните:

ТУТУМРАК, АНДРМОЉА, БИТИСАЊЕ, ГУЈА,
ЕОН, ЗАЧКОЉИЦА, ВРАГОЛАН, ВАЗДА,
ДВОЈАЧЕЊЕ, ВИСПРЕН, НАГРАБУСИТИ,

Решења:

Тутумрак – када неко проговори, а боље да није јер је негативно настројен и не баш речит

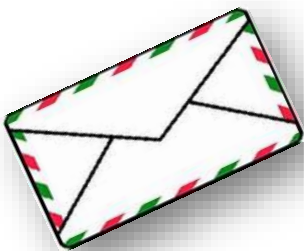
Андрмоља – ситна, небитна стварчица која прави гужву по кући, обично их има много

Битисање – постојање, живљење

Гуја – змија; оштар, опасан човек

Еон – веома дуг период времена

Зачкољица – ситан разлог који може да направи проблем, препреку, расправу
Враголан – немирко, несташко
Вазда – увек, стално, свагда, једнако (*Једнако (вазда) нешто зановета.*)
Двојачење – умножавање личности
Виспрен – онај који добро запажа, оштроуман
Награбусити – лоше проћи у нечему, надрљати
Натуштити се – намрачити се, може се односити и на временске прилике и на расположење
Талаворница – гомила бучних људи
Шалабајзер – непоуздан човек, хоће „хлеба без мотике”

*На Песничким градским сусретима у децембру 2023.
Викторија Вујић из одељења 5/3 освојила је друго место
на Општинском такмичењу.*

Песма за петак

Тежак бре нешто овај разред пети,
Мора да се учи, а време лети ли лети...

Придеви, бројеви, године и множења,
Цртања и бројења, контролни и оцене...

Тежак бре нешто, овај разред пети...

Стално рачунам и заграде стављам,
Рачуницу правим и често је сањам.

Деклинацију видим и кад цртаће гледам
Сазвежђа спајам, с вековима се гањам...

Тежак бре нешто овај разред пети...

У свој тој муци, коју прођоше многи,
И старији кажу да решење постоји!

Учи, дете, учи, као да је то лако,
Али, сви ми кажу да то мора тако.

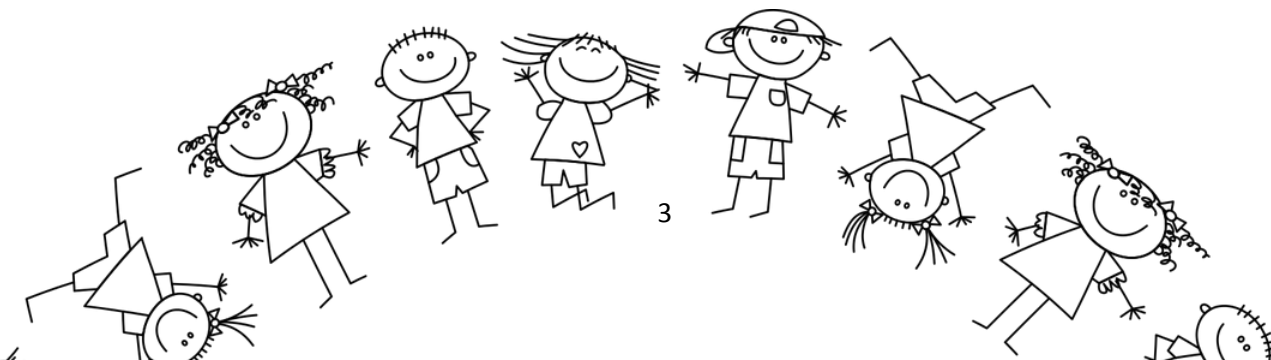
Зато се и трудим и ову песму пишем,
Петаци нисте сами, доћи ће и тежи
дани!

Викторија Вујић 5/3

Октобар у знаку Бранислава Нушића

Приредила: **Миња Ећимовић 5/3**

Након интересантног дружења са „Хајдуцима“, цело наше одељење је отишло у обилазак тј. туристичко-књижевну туру која се зове „Трагом Нушићевог наслеђа“. Кроз ову шетњу нас је провео потомак нашег славног писца Бранислава Нушића и мајстора комедије, Небојша Нушић. Путовање смо започели на Калемегдану, код павиљона „Цвијете Зузорић“, за чије је постојање заслужан управо Бранислав Нушић. Следеће што смо посетили била је палата Народне банке Србије, где се раније налазила кућа у којој је наш писац рођен, 8. октобра 1864. године. Затим смо прошетали до улице 1300 каплара, која тај назив носи по војницима који су добровољно отишли у рат. Један од њих био је Нушићев син, Страхиња Бан Нушић, који је, нажалост, био међу четиресто погинулих за отаџбину. Потом смо се упутили испред зграде Српске академије наука и уметности, у којој је Бранислав Нушић био члан. Обишли смо и књижару „Геца Кон“ у Кнез Михајловој улици, где смо поменули нека од дела која је писац написао: „Аутобиографија“, „Ожалошћена породица“, „Хајдуке“ и друго. Путовање смо завршили код Народног позоришта, на Тргу републике, где се и данас у Народном позоришту изводе представе по делима Бранислава Нушића. Сликали смо се крај споменика Браниславу Нушићу, на платоу преко пута позоришта и причали о најдражим ликовима из лектире „Хајдуци“.

Познајем једно несташно дете

Познајем једно несташно дете, али вам нећу рећи његово име. Он је добро, забавно и понекад ћутљиво дете, али кад направи неки несташлук, о томе се прича годинама!

Била је јесен и он је обожавао да гледа своје другаре птице како се спремају за лет на југ. Пало му је на памет да отвори ранац свог брата и да им кроз прозор баци књиге и свеске да би могле да уче и пишу. Размишљао је како да пишу без оловака, па је бацио нову перницу свог прата напоље. Онда му је синула идеја да из ормара извади одело како птицама не би било хладно. За крај је полетео и мамин телефон, да се јаве. Све је то било забавно док му родитељи нису сазнали и овај несташлук се завршио као и сваки други – сви знамо како.

Знам да његовим родитељима није лако пао овај несташлук, али и дан данас се сви слатко смејемо кад причамо о томе.

Никола Белић 5/4

Тротинет

Широк нам је цео свет,
а мали је тротинет.
Хитро јури путем сваким,
лево, десно; горе, доле
и сви људи њега воле.

Брзо цепа ципелице
и наноси повредице.
Ал' то срећу не ремети
брату, тати, течи, тети.

И зато на тротинету
јурићемо ми по свету.

По улици и сокаку
и по дану и по мраку
возићемо дружину нашу
на маломе двоточкашу.

Софија Дринчић 4/1

Песма о другарству

Ако имаш доброг друга,
не треба ти туга.

Ако имаш доброг друга,
цепови су ти пуни драгуља.

Ако имаш доброг друга,
имаш све,
смех, загрљај, пољупце,
песму, игру, радост...

Ако имаш друга два,
срећа је још већа.

Пуна врећа среће веће,
од друга два.

Друг један, два...
Дружина.

Дружина дели ужину,
страх, тајну у бескрају.

Маша Илић 5/1

МОЈА ИЗОКРЕНУТА ПРИЧА

Приредило: Одељење 2/3

На IX литерарном конкурсy „Смешне приче и песме”, којим се обележава 1. јануар, датум када је рођен чувени Бранко Ћопић, групну диплому добило је одељење 2/3 из ОШ „Скадарлија”.

Када је кревет искочио из Меги, коса је очешљала Меги. Пас је нахранио тату, а мачка је нахранила маму. Пас је у двориште извео Милу. Онда кола седну у Меги. Меги је приметила лепо дрво на птици и рече му: „Ти си баш лепо дрво на птици.” Када су стигли и извадили гепек из пса, отишли су да скијају. Скије су обуле Меги и отишле да скијају. Снег је нажалост пао у Меги, а њена птица јој рече: „Ти си баш леп снег у девојчици.”

(цртица из живота једне другакиње Меги)

Магдалена Стојиљковић ПЗ

Позивница добила зеца на коме пише:

„Дођи да прославимо моју десету лију.”

Од срца,

Рођендан

Лија није знала шта да купи Зецу за рођендан. Поклон се сетио и за зеца купио шољу.

Анђа Мијатовић ПЗ

Јутро се пробудио жир и видео веверицу. Тог јутра је брдо падало на кишу. Чича је ставио руку на сат, главу на капу и отишао код фризера. Ошишао је главу са косе. Жир је појео своју веверицу док се кућа вратила чичи.

Чича прича и готова мича.

Лана Илић ПЗ

Отворила сам школу музичких врата. Свој инструмент учионицу унела сам у хорну. Отворила сам рајсфершлус моје хорне и извадила кутију. Свој музике сам навежбала део. Уживали смо мелодија и ја у другарима који су написали Моцарта.

Лена Јотић ПЗ

Једног сунчаног дана река крене на пецароша да пеца.

Штап забаца пецароша и ухвати велику чизму. Риба после дужег времена ипак ухвати пецароша. Кад оде кући, чорба одлучи да направи рибљу бабу. Чорба је слатко појела пецароша.

Лука Булатовић ПЗ

Када је кревет искочио из Меги, коса је очешљала Меги. Пас је нахранио тату, а мачка је нахранила маму. Пас је у дврориште извео Милу. Онда кола седну у Меги. Меги је приметила лепо дрво на птици и рече му: „Ти си баш лепо дрво на птици.” Када су стигли и извадили гепек из пса, отишли су да скијају. Скије су обуле Меги и отишле да скијају. Снег је нажалост пао у Меги, а њена птица јој рече: „Ти си баш леп снег у девојчици.”

(цртица из живота једне другакиње Меги)

Магдалена Стојиљковић ПЗ

Испричаћу рођендан о једној интересантној причи.

Скакаоница се славила у рођендану. Трамболине и базени са сунђерастим коцкама су скакали по другарима. Кошеви су убацивали лопте у другаре. Сунђераста вртешка је скакала или чучала како би избегла децу. Огромне нудле су ходале по уској дасци од струњаче и бориле се са другарима. Један задатак је био да препреке прелазе децу на путу до циља.

Рођендан је уживао у другарима.

Павле Ђирић ПЗ

Град Манчестер је дошао у јесен, па је у мраку већ било пет поподне и небо је увелико сијало на звездама, кад је на утакмици почео стадион Емирати. Прво је земља шутнула снажно по Холанду и убацила мрежу у лопту. Онда је утакмица наставила да игра тимове све док гол није дао Ливерпул. На крају се резултат завршио нерешеном утакмицом.

Василије Савић ПЗ

Једног зимског дана док је Сунце падало и снег сијао један мали пас извео је свог дечака у шетњу. Док су шетали кроз парк угледали су барицу, појурили за њом и пали преко блатњаве мачке. Пас је бацао лоптицу док је дечак весело трчао по њу. Када су се изиграли мрак је почео да пада и пас је носио уморног дечака кући.

Виктор Ђоловић ПЗ

КЛАСИКА ЗА ЗДРАВЉЕ

Приредила: **Лола Ерак 7/1**

У нашој Основној школи „Скадарлија” је 12. октобра 2023. године одржан хуманитаран концерт са циљем да се прикупи новац за лечење нашег друга Косте Живковића из IV2.

На концерту су учествовали талентовани музичари школе „Коста Манојловић”, који су својим импресивним извођењем дела класичне музике изазвали овације у препуној свечаној сали. Поред свог умећа и виртуозности, својим делом су показали хуманост и саосећање.

Огроман допринос овој хуманитарној акцији дали су Костини другари из одељења који су свакодневно у Скадарлији продавали своје рукотворине и старе играчке како би што више новца било сакупљено. Показали су велику жељу да помогну како би се Коста што пре излечио и вратио свакодневним школским активностима. Ево шта су ђаци IV₂ имали да кажу:

„Кости треба много подршке и љубави, велики је херој што кроз све то прелази. Када смо схватили да нема довољно новца за лечење, решили смо да помогнемо. Он нам је најбољи друг. Урадили бисмо све за њега, само да нам се врати.”

Живот нас учи да дела говоре много више од речи и да када се удружимо, заједничком жељом и циљем, све је могуће. Коста, радујемо се твом повратку!

На литерарном конкурс
поводом Дечје недеље у
октобру 2023. Ида Ђорић
из одељења 5/2 освојила
је прво место.

Право и обавеза

Свако има своје право
да живи здраво и прође славно,
да учи стално и буде добар човек,
али тако има и обавезу.

Свако дете мора ићи у школу
и по блату и по киши.
Сваки човек мора имати одговорност
ка послу и ка уштеди.

Право и обавезу
некада је тешко постићи,
али веруј у себе и догодиће се.

Ида Ђорић 5/2

Дете има

Дете има све на свету,
Љубав, игру и лепоту.

Дете има љубав највећу,
од маме, тате, бате, баке, деке.
Па, куд ћеш већу?

Дете има бескрајну игру,

у сваком парку по једну чигру,
по једну клупу за друштво из краја,
за приче до бескраја!

Дете има и бриге.
Да ли сам спаковао књиге?
Како баш на телефон да заборавим
када треба кући да се јавим?
Ипак, све то увек исправим.

Дете има свашта,
Ту је песма, ту је машта.

И године у којима се много тога
први пут сазна и проба.
Јер, најлепше је ђачко доба!

Ања Томковић 5/1

Јесен

Јесен жута стигла је у наш крај.
А ветар шиба по лицу као змај.
Сиво небо капљице лије
да река шарених кишобрана град
прекрије.
Дрвосече секу дрва док бака зимницу
кува.
Лишће жуто са грана пада
и свако дете снегу се нада.

Аница Станић 4/1

Наталијина рамонда

Приредила: Софија Пашић 7/1

Наталијина рамонда је званичан симбол Дана примирја у Првом светском рату, који се обележава сваког 11. новембра. Овај цвет симболично преставља српски народ и васкрснуће Србије и српске војске током и након Првог светског рата.

Наталијина рамонда је вишегодишња зимзелена, нелековита биљка љубичасте боје. Јосиф Панчић је открио да цвет расте и постоји и изван Шпаније, где је откривен у 19. веку. Према открићима Панчића, овај цвет расте на југу Србије, стога ју је назвао *ramonda serbica*. Дворски лекар Обреновића је крајем 19. века приметио цвет у околини Ниша. Име је добио по краљици Наталији Обреновић и њеној лепоти. Наталија Обреновић је била супруга Милана Обреновића, кнегиња и краљица Србије.

Наталијина рамонда насељава делове централног Балкана, а има је и у Ботаничкој башти у Београду. Овај цвет се налази на списку ретких биљака Европе, а у Србији је заштићена врста, пошто је природна реткост. Занимљивост о овој биљци је да само једна кап воде може да је оживи, па је и зато зову „цвет феникс”. Наводно је ботаничар Павел Черњавски 1928. године случајно просуо воду на свој хербаријум где се налазио осушени цвет рамонде, те је она оживела.

Портрет краљице Наталије,
Народни музеј

Из Правописа српскога језика, Матице српске

73. Малим словом пишу се народна имена биљака и када се особеном персонификацијом или случајно подударују са властитим именима:

рада, бела рада, леја каџа, драгољуб, шурчин, лашинка, циганка; адамова јабука, жосина коса, давидово зрно, исусова шака, христов венац, ђурђиц//ђурђица, ђурђево цвијеће.

Напомена: С обзиром на претходно правило, и наведене примере, нема разлога да се друкчије пише: *шрава свештога иеџра, жрожђе свештога ивана, дивљи мед свештог јована* и сл.

Шта пророда има

Шта све има на овоме свету,
птице не би виделе у лету.

Шта све може да се нађе,
река има лепе лађе.

Шта у небу све постоји,
разне звезде, планете, има да се броји.

Шта на Земљи све има,
толико лепо да се свиди свима,
цвеће, дрвеће, поток, кише,
доста, доста, шта ћеш више.

Шта све има на овоме свету,
птице не би виделе у лету.

Никола Кљаић 5/1

Песма о пролећу

Ја пролеће много волим,
А то показујем овим:

Када видим гусеницу како гмиже,
Мени нешто на памет стиже,
Да је пролеће све ближе и ближе.

Када видим тај први цвет,
Пред очима ми је цео свет.

Само се миш из рупе чује:
– 'Оће ли стати ове олује?
Јер ова киша и мене излуђује.

Катарина Илић 5/1

Шта је породица

Породица је на свету све,
Ништа није лепше од ње.

Ту се налазе мама и тата,
А понекад ту су сека и бата.
Одмах иза њих су дека и бака,
Њихова љубав је баш јака.

Породица је ту да нас воли,
Да кад паднемо буде ту,
да нас утеши кад нас боли,
И да нам пружи подршку.

Увек су ту за мене,
И у добру и у злу,
Говоре ми увек исто:
– Не брине се, ми смо ту.

Породица је на свету све,
Она је нешто најлепше.

Бранислава Тошић 5/1

Мој прадеда Момчило Гаврић

Приредио: **Александар Гаврић 5/3**

Моје име је Александар Гаврић и праунук сам најмлађег каплара, поднаредника и војника у Првом светском рату. Испричачу вам причу о свом прадеди, који је са једанаест година, колико ја имам сада, већ два пута био одликован у Првом светском рату и прошао кроз велике искушења.

Момчило Гаврић је на почетку Првог светског рата имао осам година, када су у августу 1914. аустроугарски војници учинили велике злочине над цивилним становништвом, у којима је настрадала и породица Гаврић. Отац је, спремајући

укућане за бег, Момчила послао код стрица да нађе запрегу. У међувремену су стигли аустроугарски војници запалили кућу и побили породицу Гаврић, десеторо браће и сестара. Момчило је, оставши без најмилијих, кренуо из родне Трбушнице на Гучево да тражи српску војску. Пронашао је Шести артиљеријски пук Дринске дивизије под командом мајора Стевана Туцовица и испричао шта се догодило. Мајор Стеван Туцовић је након потресне приче које је чуо од Момчила наредио да неколико војника поведе Момчила и освети његову породицу што је и сам

Момчило урадио бацавши бомбе које су му дали војници. Након првог обављеног војног задатка Момчило постаје пунаправни члан са осталим војницима и добија чин каплара са навршених осам година.

Прошао је Момчило са својим пуком и велику битку на Церу, након чега је пешке прешао Албанију и стигао до Крфа, издржавши као дечак оно што многи одрасли нису. Након оправка на острву Крф креће са војском у пробој Солунског фронта где бива рањен и лечен у Солуну на месту где се данас налази српско војничко гробље Зејтинлик.

Након опоравка учествује у бици на Кајмакчалану, за њега јако важна по томе јер има први сусрет са војводом Живојином Мишићем, који га је тада унапредио у виши чин и као дванестогодишњак постаје поднаредник. Чекајући пробој Солунског фронта и повратак у

Србију, описменио се, а после рата је отишао у Енглеску, где језавршио гимназију и 1921. се вратио у Београд. Неку годину касније доживеће изненађење. Добиће позив за служење војног рока.

Момчилове тврдње о учешћу у рату и одликовању нису озбиљно схваћене, па је морао да одслужи војни рок. У Другом светском рату је мобилисан у ратној

јединици у Колашину, где у априлу 1941. године пада у заробљеништво и бива спроведен у логор у Пљевљима. Успева да побегне из логора, одакле је пешке дошао у Београд, где се једно време крио. Након Другог светског рата су га грешком извели партизани на стрељање, али је срећом један од њихових официра препознао је Момчила и гарантовао за њега. Још једна неправда га је задесила педесетих година 20. века када је за време владавине Тита било наређено да се скупља од становништва помоћ за Албанце. У то време је Тито био у добрим односима са тадашним премијером Албаније Енвером Хоџом. Када су дошли Момчилу на врата да траже помоћ, а са образложењем да је за нашу браћу Албанце, Момчило је мало повишеним тоном рекао да нам Албанци никад нису били браћа и да је он то најбоље осетио преласком преко Албаније у Првом светском рату. Недуго након што је одбио да приложи помоћ, дошли су да га ухапсе. Три месеца је био у затвору, а да нико није знао где је, о чему ни сам Момчило није хтео да прича након повратка кући. Момчило после Другог светског рата није спомињао шта је све прошао до 1964. У новинама „Политика“ 1964. је дат оглас: „Потпоручник Ђирић тражи каплара Гаврића“. Након два дана од појављивања огласа Момчило је пронашао потпоручника Ђирића и прве речи које је рекао видевши га биле су: „Каплар

Момчило се јавља на рапорт, господине потпоручниче”, на шта је Ђирић оговорио да је сада најсрећнији човек.

Њихов сусрет се десио после 46 година, а Ђирић је верно чувао војне дневнике и плату капларску, поднаредничку, као и војну књижицу, Албанску споменицу и сва одликовања која му је тада предао. Поручник Ђирић није могао да га пронађе пуних 46 година. Новинска кућа „Политика“ је цео

сусрет Момчила и Ђирића испратила и објавила у у својим новинама где се први пут јавно прича које је Момчило и шта је све прошао. Касније се 80-их година више причало о његовом животу, снимљена емисија на 1. каналу РТС-а под називом „Јавни час“ и у том периоду се објављује и прва књига о њему. Године 1993. Момчило је преминуо и бива сахрањен на Новом гробљу уз војне почасте. Има много објављених новинских чланака о Момчилу, снимљених емисија, написаних књига, од која је прва књига била писца Драгише Пењина, слика коју је осликао чувени наш сликар Милић од Мачве, стална поставка у Српској кући на Крфу и у музеју у Лозници, а неколико градова у Србији има улицу са именом Момчила Гаврића.

Петра је стварно отишла

Приредила: Уна Ђорђевић 7/2

„Петра је стварно отишла” је наслов који је привукао мене и моје пријатеље да са интересовањем идемо на слободну наставну активност, а овога пута смо присуствовали промоцији једне књиге. Књигу је настала у издању Креативног центра, а особа која се истакла је наша Александра Јовановић. Да сада пишем њену биографију, био би клише, а оно што вам предлагем јесте да је упознате уживо јер је једина особа за коју знам да засигурно није „клише”. Има добар и сналажљив тим иза себе, а поред тога што се што се у библиотеци са нама налазила краљица јединствености, нама су се представиле и друге интересантне персоне. Када смо ушли у дечји одељак библиотеке „Змај”, дочекали су нас врло љубазно. Прочитали смо неколико пасуса књиге како бисмо се упознали са главним ликовима и имали теме за разговор. Прво су нама постављана питања како бисмо лакше схватили и испратили тему, жељену идеју књиге и зближили се са ликовима. Колико сам приметила, сви су били задовољни нашим одговорима. Дошло је време да ми узвратимо питањима. Научили смо свашта о ауторским правима, позицијама и поделама учесника кад се књига пише и објављује. На крају смо имали анонимну игру са цедуљицама за савршен крај. Врло смо се срдечно подравили, загрлили смо се са Александром и сликали по жељи.

Сад мало о ђачким утисцима, говорићу субјективно, а нешто и у договору са мојим пријатељима. Александра је била отворена, реална и блиска са нама, није била

надмена. Била нам је близу, није се стављала у позицију изнад нас, имала је времена сваког да чује. Књига је толико реална захваљујући ауторки. Говори о апсолутно свим осећањима које једна, случајно присутна девојчица може да осети. Схватиш да ниси сам и да никад ниси био, да је све што осећаш нормално, да све што се догађа треба да преокренеш у своју корист. Упоредо се прате два живота две најбоље другарице, које су потпуно другачије, супротне и тим неким њиховим, видно прогресивним размишљањима схваташ да никог не можеш да кривиш јер свако има неку своју причу иза себе. Наравно, има момената олакшања, не секирај се, није само тензија. Као што сте приметили, ја сам заинтересована за писање, па можете да замислите колико сам уживала да у раним поподневним часовима, у библиотеци пуној смеха и искрености, седим са пријатељима и слушам нешто за шта ми родитељи неће рећи: „Уна, остави се више тог екрана!“ Слушам нешто што ми даје наду да је могуће да више ниједно дете не буде уплашено од живота и одрастања, јер ће имати нешто што могу да прочитају и да се осећају ушुшкано, удобно и сигурно. Биће увијени у странице испуњене искреношћу, бригом и љубављу. Што би рекла моја наставница Јасмина: „Нису све књиге за знање, неке су и за душу”.

Ово је прича о пријатељству две девојчице Милице и Петре, одрастању, породици, сличностима и разликама, сновима... Наводи нас на размишљање о сопственом животу, одлукама, жељама, поступцима...

Милица и Петра су изградиле и сачувале своје пријатељство упркос препрекама и њиховим разликама у начину одрастања, њиховим породицама, њиховом изгледу и интересовањима. Препознале су оно највредније једна у другој. Показале су да материјалне ствари нису пресудне за срећу и пријатељство, да је довољан један таван да би се сањали заједнички снови и да свако има право на њих. Деца треба да упознају родитеље са својим сновима, а посебно када они имају другачије планове за њих. Не треба да се плаше неуспеха.

Заљубљивање је само саставни део одрастања и оно не ремети осећања међу пријатељима. То су различите емоције, подједнако снажне. Схватиле су то и Милица и Петра и наставиле да се котрљају заједно у недоглед.

Приредила: **Маша Благојевић 7/1**

ТАЈАНСТВЕНА ЛИЧНОСТ

ДРУГАЦИ О ПОТВРДНИМ И ОДРИЧНИМ РЕЧЕНИЦАМА

Василије Савић ПЗ

Потврдан облик:

1. Родио се у италијанском граду Ђенови.
2. Родио се у италијанском граду Ђенови.
3. Његов адмиралски брод звао се Санта Марија.
4. Он је тражио пут за Индију.

Одричан облик:

1. Он није опловио свет.
2. Он није знао да је парадајз јестив.
3. Он није пронашао Индију.
4. Он није први открио Америку.

ТАЈАНСТВЕНА ЛИЧНОСТ ЈЕ: _____

Вук Кесић ПЗ

Потврдан облик:

1. Живи у Енглеској.
2. Помаже сиромашнима.
3. Користи лук и стрелу.
4. Његов пријатељ је Мали Џон.

Одричан облик:

1. Не воли неправду.
2. Никад није промашио мету.
3. Није напустио Шервудску шуму.
4. Не воли Принца Џона.

ТАЈАНСТВЕНА ЛИЧНОСТ ЈЕ: _____

Луција Љајић ПЗ

Потврдан облик:

1. Он је увек срећан и лепо расположен.
2. Увек носи исто одело.
3. Прави укусне пљеске.
4. Живи у ананасу.

Одричан облик:

1. Никад га не мрзи да иде на посао.
2. Не може да положи возачки испит.
3. Не удише ваздух.
4. Не воли да се досађује.

ТАЈАНСТВЕНА ЛИЧНОСТ ЈЕ: _____

Виктор Ђоловић ПЗ

Потврдан облик:

1. Живи у пустињи.
2. Из рода је паса.
3. Смотан је.
4. Он је геније.

Одричан облик:

1. Нема кућу.
2. Није довољно брз.
3. Не жели да одустане.
4. Не воли једну брзу птицу.

ТАЈАНСТВЕНА ЛИЧНОСТ ЈЕ: _____

Павле Ћирић ПЗ

Потврдан облик:

1. Живи у џунгли.
2. Одгајали су га вукови.
3. Учитељ му је пантер.
4. Најбољи друг му је Балу.

ТАЈАНСТВЕНА ЛИЧНОСТ ЈЕ: _____

Одричан облик:

1. Не зна језик људи.
2. Не носи одећу.
3. Не воли да једе мраве.
4. Не воли Шир Кана.

Магдалена Стојићевић ПЗ

Потврдан облик:

1. Има тридесет три године.
2. Спортиста је.
3. Прво слово имена је И.
4. Њена дисциплина је скок удаљ.

ТАЈАНСТВЕНА ЛИЧНОСТ ЈЕ: _____

Одричан облик:

1. Нема кућне љубимце.
2. Нема кратку косу.
3. Није одбојкашица.
4. Не пуши.

Решења:

Василије – Кристофер Колумбо
Вук – Робин Худ
Луција – Сунђер Боб

Виктор – Пера Којот
Павле – Могли
Магдалена – Ивана Шпановић

На Песничким градским сусретима у децембру 2023. Тара Вујисић 8/1 освојила је 1. место на Општинском такмичењу и друго место на Градском такмичењу са песмом „Јутро“.

Јутро

Јутро, будим се, кроз прозор гледам
још један дан исти к’о осталих седам
шминкам се, спремам, отварам врата
исти ме празан осећај хвата.

У школи к’о увек промена нема
да л’ да се правим болесна и да идем
кући – то је дилема.
Гласно је и боли ме глава,

желим кући јер ми се спава.

Осам увече, кући се вратим,
учим – покушавам нешто да схватим
туширам се и лежем у кревет
знајући да ће дан бити исти, досадан,
дуг
кад се сутра пробудим у девет.

Тара Вујисић 8/1

10 питања за 10 наставника

Приредила: **Лола Ерак 7 / 1**

Са жељом да боље упознамо наше наставнике, њихова интересовања и животна искуства, интервјуисали смо их. Тако смо сазнали:

Како проводите слободно време?

Гледам „Увод у анатомију” или покушавам да научим да свирам гитару, играм се са својом децом.
Јасна Бојчић, наставница математике

Који је Ваш омиљени филм?

Титаник.
Маринко Раичевић, наставник физичког васпитања
Ко то тамо пева.
Биљана Буторовић, наставница хемије

Која је Ваша омиљена успомена из детињства?

Омиљена успомена из детињства ми је када сам у основној школи ишла сама са другарицама на море.
Драгана Пиваш, наставница физике
Боравци код баке.
Гордана Гачић, наставница биологије
Санкање на гвозденим санкама са другарима и попом из бакине и декине цркве.
Дајана Дашић, наставница српског језика

Зашто сте желели да постанете наставник?

Цео живот, од малих ногу, играла сам се учитељица са мојом рођаком тако да сам, просто, себе одредила да ћу се бавити тиме. А можда је на мене утицала и моја учитељица...
Александра Кузмановић, наставница енглеског језика

Какву музику слушате?

(Неће вам се допасти овај одговор)
Слушам панк и рок и домаће осамдесете. Омиљени бенд ми је „КУД идиоти”.
Невена Лимић, психолог

Шта Вас чини срећним у животу?

Када на крају дана схватим да сам ученицима или некоме успела да помогнем.
Стефана Милашиновић, наставница информатике

Шта Вас је привукло да студирате предмет који предајете?

Љубав према музици.
Јелена Јојић, наставница музичког

Захваљујемо се наставницима што су одговорили на наша питања! Интервјуи су протекли у опуштеној атмосфери, а одговори били искрени.

Наставнике интервјуисале: Лола Ерак 7/1, Софија Пашић 7/1, Лена Секулоски 7/1

Осмаци питају

Приредила: **Нађа
Димитријевић 8 / 2**

Сви знамо како то иначе бива у школи – наставници ђацима постављају питања, дају им контролне и писмене задатке... Данас смо одлучили да заменимо улоге и ми њих мало испитујемо. Али, неће то бити питања на која сте иначе навикли, већ нека много занимљивија, а верујте нам, одговори су још занимљивији! Одабрали смо наставника техничког, разредног старешину одељења VIII2, Милоша Јечменицу. Знали смо да наш интервју неће бити нимало досадан, јер он важи за једног духовитог и шaljивог човека. Наравно, то не значи да са осталима не би било добро, свако ће стићи на свој ред, а ви ћете имати прилику да чујете мало више о наставницима наше школе сем онога што знате са часа!

Који дечији несташлук радо препричавате својим пријатељима и колегама?

- У моје време (било је то давно), наставници су радо препричавали дечије глупости и смејали се на њих. А сад... Паа... наши разговори свели су се, нажалост, на досадне службене белешке. И кад се прича о несташлуцима, прича се о њима на неки озбиљнији начин, а не на онај духовитији, који ја свакако више волим. На пример, тада сваки наставник имао је неки надимак, а сад... Последњи сам чуо пре неких двадесетак година. Хоћу рећи, несташлуци се данас не воле. Несташлуци наставнике боле!

Која екскурзија вам је највише остала у памћењу и зашто?

- Па... Екскурзију ове године не бих могао нешто претерано да похвалим, али пријала ми је и сигурно ћу је се сетити једног дана када будем гледао ове дигиталне фотографије. Не могу рећи да је била и једна гора од ове, али било је бољих. Једне године, 2010. чини ми се, водио сам осмаке на екскурзију. Већ сам помишљао на све што се може десити на екскурзији, а ви деца то најбоље знате. Међутим, ништа. Никакав проблем. Била је то једна од мирнијих екскурзија и сигурно ћу је се сећати по томе.

Који је најсмешнији надимак који сте чули за себе или неког вашег колегу?

- О себи никада нисам чуо надимак, мислим да га никад нисам ни имао. Као што сам рекао мало пре, дуго нисам чуо ниједан. Али, сетио сам се једног. Једне године, када је ваша наставница музичког, Јелена, отишла на боловање, заменила ју је једна друга наставница коју су деца називала Сењорита. Она се бавила музиком, чак је ишла и на такмичење за Беовизију. Имала је неки хит који се звао исто као и тај надимак, деца некако ископаше то и дадоше јој надимак. Ускоро смо и ми, наставници, почели да је зовемо тако!

Која Вам је била реакција кад сте чули да ћете бити разредни VIII2?

- Искрено да вам кажем, ја сам то и предложио. Некако ми је на вашим часовима било најпријатније и били сте најмирнији. Између осталог, ваша стара разредна била је моја колегиница и... она и учитељица потрудиле су се

да направе најбоље људе од вас и одрже дисциплину. Ја сам хтео то да наставим тим темпом, али изгледа да сам се мало преварио...

Доста нас је занимало да ли је нашем разредном некад неко одељење побегло са часа, а он нам је рекао овим речима:

- Није, али не зато што ме деца цене и мисле да сам добар наставник, већ зато што је разлог сваког бежања неко оцењивање. Деца знају да сам по том питању блажи, па им је свеједно да ли ће доћи или не. Ја сам свој систем наследио од свог наставника из основне школе. Ја сам, у данашњим оценама, из техничког имао нешто око тројке! Ми смо нашег наставника више сматрали за мајстора него за наставника, јер је увек носио радно одело. Тек касније сам ја схватио да је он магистрирао и био изврсан педагог, само недовољно цењен. Док у неким средњим школама има људи који су много лошији педагози и професори, али су доста цењени. То је парадокс система образовања!

Након овога, нисмо могли да га не питамо да ли је он некада побегао са часа. Он је започео:

- У основној нисам, није било потребе, у средњој се дешавало, а на факултету сам највише бежао! Али, тада се систем не љути, ти одеш и шеташ се на Калемегдану, не положиш колоквијум, платиш испит и пријавиш се у следећем року. Тад су сви задовољни!

Који савет радо делите својим ученицима? Одговор смо већ знали, али смо му ипак дали да одговори и он сам:

- Најбољи савет који могу да вам дам је да не слушате савете! У овом свету, свако је препуштен сам себи. Човек мора бити искрен и да не прецењује себе, али оно што је битније јесте да човек себе НЕ ПОТЦЕЊУЈЕ. То је оно на чему систем инсистира, жели да се свако осећа мање вредно и да му се неки тамо људи пласирају као узор. Млади све више мисле лоше о себи, или, што би се рекло, мисле да нису „гас“.

И последње питање за данашњи интервју било је: „Да ли смо у вашим очима заиста јунаци као што нам говорите?“ Са осмехом је одговорио:

- Наравно да јесте! Ја се први не бих вратио ни у основну, ни у средњу школу. Да ми неко понуди да учествујем у неком научнофантастичном пројекту и да се вратим у прошлост, не бих одабрао ниједно од та два. Јуначки сте ви ово издржали до сад, а и убудуће ћете! Све вас разумем. Није лако бити дете!

На крају нашег разговора питали смо га има ли још нешто што би хтео да каже за наш школски часопис, а он је, наравно, врло радо рекао:

- Разредни осмог два је BOSS, најбољи час је ЧОС!!!

Празнична атмосфера у мојој породици

Празнична атмосфера у мојој породици је дивна!

Када се ближе празници као што су Нова година и Божић, атмосфера је посебна. Моји родитељи, сестра и ја много волимо ове чаробне празнике. Петнаест дана пре 31. децембра моји родитељи и ја очистимо кућу за кићење док ми је сестрица у школи. Мало после њеног повратка крећемо да склапамо јелку и да на њу стављамо украсе. Када се то заврши, китимо полице, врата, прозоре итд. Напокон, када стигне Нова година, моја мала сестра и ја силно ишчекујемо да отворимо поклоне. Следећег јутра, првог јануара, идемо код баке и деке да се дружимо поводом празника, да их поздравимо пред пут. Неколико дана пред Божић, ми отпутујемо у викендицу да га тамо дочекамо. Након што стигнемо, извадимо чарапе из торбе и одмах их окачимо о прозоре и обучемо се топло, а обучемо и пса у џемперић. На Божићно јутро одмах са радошћу извадимо поклончиће из чарапа док пијемо топли чај.

Волим празнике поготову кад их проводим са својом породицом.

Христина Милутиновић 5/3

Празнична атмосфера у мојој породици

Нова година поново долази, а и други празници за њом. Сваке Нове године наша породична традиција се понавља, сваке године празнична еуфорија у мом срцу је све јача!

У нашој породици, традиција је да се јелка кити 1. децембра, али с обзиром на то да смо велика породица, увек се на дан кићења јелке посвађамо, тако да јелку китимо друге недеље децембра. Ја сам одмалена била прича за себе, па сам тако и ове године своју собу уредила у новогодишњем стилу, чак и пре наше славе! Нова година, Божић и сви остали новогодишњи празници у мени буде радост и то малено дете које је сваког децембарског јутра устајало и одмах вирило кроз прозор да види да ли су кровови бели и да ли су улице завејане. Када би ме неко питао да ли више волим лето или зиму, наравно, рекла бих му лето, али исто тако верујем да свако годишње доба има своје предности, као и своју бољу страну. Што се тиче моје породице, једини који уживају у зими попут мене су тата и мој пас. Мама је зимогрољлива, браћа и сестре немају неко мишљење о зими, тата воли тај зимски ваздух, а верни мој пас не мари за хладноћу, чак толико воли снег да га и једе!

Ето, то је та Нова година у мојој породици!

Анђелија Филиповић 5/4

Одушевила ме је лепота природе

У мом селу, које носи име Кнић, које се налази у близини града Крагујевца, доживела сам најлепшу зиму у свом животу.

Једног јутра када сам се пробудила, отрчала сам до прозора. То што сам видела, било је предивно: очаравајући приказ чаробне зиме која се нежно у току ноћи дошуњала у наше двориште! Као и сва деца, моја сестра и ја биле смо пресрећне. Одмах смо обукле јакне, чизме и дугачке вунене чарапе, невероватном брзином смо узеле шалеве, капу и рукавице и излетеле напоље најбрже што смо могле у чаробни огртач хладне зиме. Пахуљице су и даље нежно падале на траву коју је већ одавно прекрило снежно ћебе. Била сам очарана лепотом снега који се пресијавао на зраку сунца. Отвориле смо ограду воћњака, узеле џакове пуне сламе и кренуле да се спуштамо низ брдо. Док је снег лететео на све стране, моја сестра и ја смо се кикотале и уживале у хладним чарима зиме.

То је била зима које се сећам и данас, а остаће ми у сећању до краја живота.

Дрена Мијатовић 5/4

Зима

Зима, зима
Ах та зима
Од ње се све сија.
Од куће до куће, само се о срећи прича.
Деца разиграна, јуре по улици од јутра до мрака.
Звезда на јелци сија као ока два дечија.
Месец земљи све ближи, као минути поноћи.
Нову годину сви воле, од деце мале до баке моје.
Волим зиму јер она све чари носи и више не идемо боси.

Теа Бјелановић 5/1

Бака

Моја бака главу диже:
„Ко ће да једе више и више,
Ко ће кромпир да ми носи,
Ко ће траву да ми коси?“

Сине мој, папуче носи,
Исправи се к’о камила си.
Ја јој кажем нећу више,
Она мени – једи више.

Моја бака главу диже:
„Ко ће да једе више и више,
Ко ће кромпир да ми носи,
Ко ће траву да ми коси?“

Ето то је моја бака
Направљена је од злата,
Накит носи, кућу чисти,
Суперхерој мој је лични.

Вива Мрвић 5/1

Најбољи филмови 2023. године

Приредила: Дуња Тешић 7/1

„Wonka”

„Wonka” је мјузикл, фантазија коју је оживео режисер Paul King, а главним глумац је Timothee Chalamet. Први пут смо се упознали с њим у филму „Чарли и фабрика чоколаде” 2005, а после осамнаест година се поново срећемо с њим.

Вили Вонка је од продавца чоколаде у малој продавници дошао до генија кога сви на свету знају. Са овим филмом за све узрасте се можемо упознати од 15. децембра 2023. године.

„Five night's at Freddy's”

„Five night's at freddy's” је хорор заснован на игрици коју је направио Scott Cawthon 2014. године и која створила велику популарност код публике. Након девет година чекања, Blumhouse нам представља филм од 27. октобра 2023. Главне улоге играју Josh Hutcherson, Piper Rubio и Elizabeth Lail.

Проблематични радник обезбеђења добија ноћну смену у затвореној пицерији “Freddy Fazbear’s pizzeria”. Током посла, он схвата да неће бити лако преживети ноћну смену. Ускоро он открива много дубље и мрачније тајне које ова чудновата пицерија и њен власник крију и шта се уствари ту десило 80-их иза свих језивих и чудноватих догађаја.

„Trolls”

„Trolls: Band Together” је трећи део анимиране комедије коју су направили Dreamworks Animation студио и Universal Pictures. Овај анимирани филм је заснован на књизи Tomasa Dama „Good Luck Trolls”. Главне гласове дају Anna Kendrick и Justin Timberlake.

„Barbie”

„Barbie” је комедија коју је режирала Greta Gerwing. Ово је први филм о познатој модној лутки, који није анимиран. Са овим филмом смо се сусрели од 21. јуна 2023. године, а остварио је највећу зараду у стогодишњој историји Warner Bros-а и створио огромну популарност код публике. Главне улоге играју Margot Robbie и Ryan Gosling.

У Варбиленду живе Барбике и Кенови, који немају великог додира стварним светом. Једне вечери стереотипична Барби обузима забринутост због смртности. Те ноћи она развија лош дах, целулит и равна стопала. Касније сазнаје да, како би повратила свој уобичајен, савршен живот, она мора да оде у прави свет и помогне особи која се игра са њом. Она сад мора да нађе начин како да пронађе ту особу и поправи све.

Бесне глисте

Драги читаоци, у овој рубрици под именом „Бесне Глисте” читаћете одговоре наших првака на једноставна питања, а важна питања.

I1

Шта је то симпатија?

Софија Г: „Симпатија је тајна. То је тајна коју можемо рећи најбољим пријатељима.”

Шта значи кад кажемо да је неком језик бржи од памети?

Ана Ј: „Кад неко не размишља него прво нешто изговори.”

Шта значи кад је неко добар пријатељ?

Видак С: „Кад се дружиш са њим, кад радиш са њим.”

Зашто је битно да се бавимо спортом?

Давид: „Да бисмо били активни и здрави.”

Шта желиш да будеш кад порастеш и зашто?

Вукашин П: „Ја желим да будем мајстор, зато што је мој тата мајстор. Он поправља камионе.”

I2

Шта значи кад је неко маштовит?

Ката: „Када неко има пуно идеја.”

Јања: „Кад је неко паметан.”

Зашто је битно да се бавимо спортом?

Владимир: „Зато што је то здраво.”

Ева: „Да бисмо били јачи.”

Како изгледа твоја савршена школа?

Урош: „Да има пуно украса.”

Ева: „Моја школа изгледа лепо и шарено.”

Ката: „Да се у школи пуно учи.”

Шта значи кад је неко добар пријатељ?

Видра: „Да га пуно цениш. Када се пуно друже, они постану пријатељи.”

Нина: „То значи, да му нешто даш.”

Шта би био кад порастеш?

Урош: „Ја бих био фудбалер, јер ми се то свиђа.”

Елизавета: „Ја бих била полицајка.”

Матеја: „Ја бих био кошаркаш.”

Шта значи кад је некоме језик бржи од памети?

Петар: „То значи кад неко брзо прича.”

Шта је то љубав?

Соња: „Када некога волимо.”

Филипа: „Када некога пољубиш.”

Сава: „Када се у некога заљубиш.”

Приредила: **Лена Секулоски 7/1**

Материја Неџић Vч

Пријатељство је најважније
за другаре из одељења.

Лема је доузжити се и
имати пријатеље који ће те
ублажавати и помагати.

Поштовање

Треба да поштујемо све и поштовање
старије особе од себе.

Треба се и према вршњацима
добро понашати без одвара на по
лоше се они понашају према
 нама.

Vч

Треба поштовати друге.

Немој се свјетити.

Подржављај остале.

Сетовај своје пријатељства

Имај разумевања за мамце од себе.

Помози друговима у невољи.

Толериши друге различитости.

Поштуј особе око себе.

Не подсмевај се.

Не ругај се.

Милутиновић!
Христић!
Vз

2.3.2023.

Буди друшљив, сарађуј, поштуј
и уважављај. Треба разумети
децију мамцу и толерисати
децију несталицу до одне-
мере.

Александра Миловић

ПРИЈАТЕЉСТВО

НА ОВИМ ЧАСОВИМА
САМ НАУЧИЛА ДА
УВЕК ТРЕБА
БИТИ ТУ ЗА
ДРУГА И ТРЕБА
ПОМОЋИ И УЕК
БИТИ ТУ ДА
МУ ПОМОГНЕШ!

МАША Vч МИЛАЧИЋ

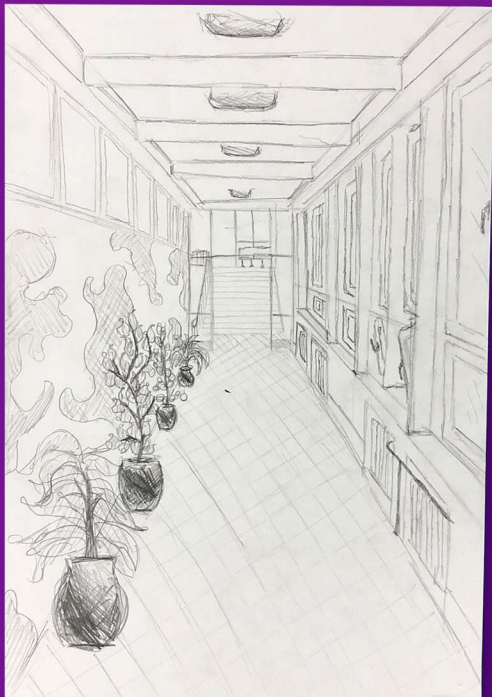
УВЕК ТРЕБА
БИТИ ИСКРЕН
ЧАК И АКО ТО
ПОНЕКА Д. НИЈЕ
ЛАКО.

2.9.2023.

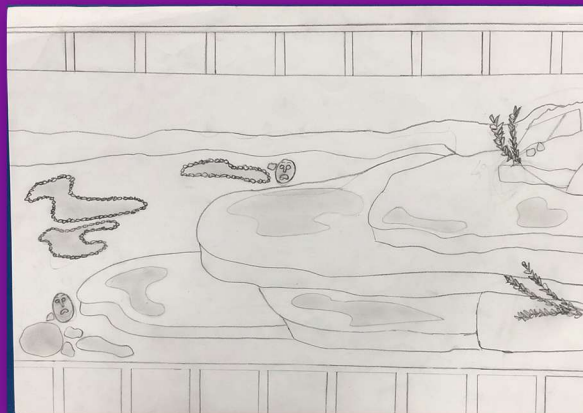
ВУЈИТИ
Vз. ВУЈИТИ

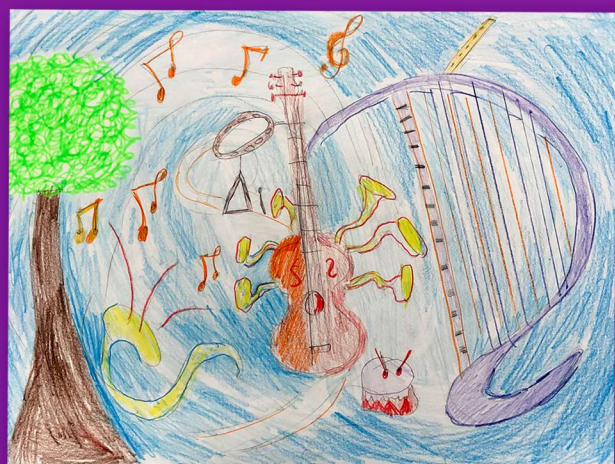
Ликовни кутак ОШ „Скадарлија“

Лола Брак, 7/1 „Ходник школе“

Теона Јовановић, 6/2 „Лепенски вир“

Николина Миловановић, 5/2 „Музика“

Маја Томић, 5/4 „Битка“

Дрена Мијатовић, 5/4 „Пејзаж“

Лена Милановић, 6/2 „Шаре“

Насловна страна: ликовни радови Катарине Цвијовић 6/2, Асје Братић 6/2 и Анастасије Тешић 7/1

Наталијина рамонда: Лола Ерак 7/1

Полеђина часописа: Богдан Божовић 5/3

Школски часопис „Ђачка реч”, јануар 2024.

Новинарска секција ОШ „Скадарлија”, Француска 26, Београд

Уредница: Лола Ерак 7/1

Новинари и сарадници: Нађа Димитријевић 8/2, Лола Ерак 7/1, Уна Ђорђевић 7/2, Дуња Тешић 7/1, Софија Пашић 7/1, Александар Гаврић 5/3, Миња Ећимовић 5/3, Лена Секулоски 7/1, Маша Благојевић 7/1, одељење 2/3

Јасмина Ковачевић, наставница српског језика и књижевности

Јован Глигоријевић, наставник ликовне културе

Б
Д
В